

การศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านระบบสมองกลฝังตัวในประเทศไทย

A study of recent embedded system education in Thailand

วิชาญ เพ็ชรทอง

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอการศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านระบบสมองกลฝังตัวในประเทศไทย เพื่อเสนอแนวคิดการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ด้าน คือ ด้านอุตสาหกรรมการใช้เทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัว ด้านการวิจัยการจัดการเรียนการสอนจากฐานข้อมูลออนไลน์ IEEEExplore และด้านการศึกษาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและจัดอบรมที่มีในประเทศไทยจากการศึกษา พบว่าควรปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม และได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวทฤษฎี Constructionism ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นศึกษาข้อมูล ขั้นวางแผน ขั้นบูรณาการ ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ ขั้นสร้างความรู้ ขั้นวัดผล

คำสำคัญ: ระบบสมองกลฝังตัว Constructionism การสอนแบบโครงงานเป็นฐาน

Abstract

This paper presents the study of recent embedded system education in Thailand in order to develop a better instructional model. The researcher collected and analyzed data retrieved from the industrial embedded-systems, IEEEExplore educational research, and recent curricula and training in Thailand. According to the analysis, project-based learning using constructionism framework is proposed in order to bridge the gap between the industrial embedded systems and embedded system education. The instructional model consists of 6 stages: Study, Plan, Integrate, Discuss, Construct, and Evaluate.

Keywords: Embedded system, Constructionism, Project Based Learning

1. บทนำ

ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาวิชามากกว่าการเรียนรู้จากสภาพความเป็นจริง ไม่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง อีกทั้งยังขาดความเชื่อมโยงให้เหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมในสังคม และผลการใช้หลักสูตรยังมีข้อจำกัดหลายประการ การสอนแยกออกเป็นวิชา ทำให้การเรียนรู้แยกกันเป็นส่วนๆ ไม่สัมพันธ์หรือไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย ส่วนใหญ่มักจะเรียนในห้องเรียน ไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับความเป็นจริงนอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความหมายของสิ่งที่เรียน [4] ผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ทุกสาขาวิชา ความคิดต่างๆ ทักษะ เจตคติ หรือความเชื่อได้ดี เมื่อได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนำเสนอแก่ผู้เรียนในลักษณะบูรณาการ จะทำให้ผู้เรียนมองเห็นรูปแบบและความสัมพันธ์ การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสเชื่อมโยงผสมผสานสาระความรู้ต่างๆ ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในลักษณะองค์รวมที่มีความหมายลึกซึ้ง บรรยากาศการเรียนรู้อาจจะผ่อนคลาย ไม่รู้สึกกดดัน และเอื้อต่อการเรียนรู้ได้ดี ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย สามารถนำความรู้ต่างๆ และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริง การสอนแบบบูรณาการจะช่วยส่งเสริมและพัฒนา ความสามารถสติปัญญาที่หลากหลาย (Multiple Intelligences) และตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Styles) ที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังช่วยพัฒนาในด้านสุนทรียะและความคิดงาม ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและความคิดที่ดี อีกทั้งผู้เรียนจะเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชา และสามารถนำความรู้จากการเรียนรู้ในส่วนหนึ่งไปทำให้การเรียนรู้ในส่วนอื่นๆ ดีขึ้นด้วย ความสำคัญของการบูรณาการอีกประการหนึ่งคือ การที่ผู้เรียนจะเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างแจ่มแจ้ง เกิดความหมายและนำไปใช้ได้ก็ต่อเมื่อความรู้และความคิดย่อยๆ ประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน จนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งนั้นกับสิ่งอื่นรอบตัว ซึ่งมีผลให้เกิดการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาจัดระบบระเบียบใหม่ให้เหมาะสมกับตนเองเป็นองค์รวม

ของความรู้ของตนเอง และในการสอนต้องให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเชื่อมโยงความคิดขึ้นในเนื้อหา ด้วยการใช้วิธีการหลากหลายซึ่งจะเป็นการบูรณาการทั้งด้านเนื้อหาสาระและวิธีการ [9]

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ เมื่อผู้สอนสามารถกำหนดเรื่อง และสร้างเครือข่ายของเรื่องที่โยงความสัมพันธ์และหลอมรวมจุดประสงค์ ให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์ หรือบางท่านอาจเรียกว่าหนึ่งหน่วยการเรียนรู้ (Thematic Units) ผู้สอนจะต้องออกแบบการสอนที่เหมาะสมกับเรื่องดังกล่าว ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่า เทคนิคการสอนแบบใดเหมาะสมที่สุด ผู้สอนแต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกัน อาจจะมีวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนต่างกัน เช่น Storyline Method การเรียนรู้โดยโครงการ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบมาซา แต่ไม่ว่าจะบูรณาการก็ตาม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับมาตรา 24 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 [2] การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการเป็นรูปแบบวิธีสอนที่จะนำนักเรียนเข้าสู่การแก้ปัญหาที่ท้าทายและสร้างชิ้นงานได้สำเร็จด้วยตัวเอง โครงการที่จะมาช่วยสร้างสถานะการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนจะเกิดได้ในหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลายเนื้อหาและในหลายระดับช่วงชั้น โครงการจะสร้างบทบาทหลากหลายขึ้นในตัวนักเรียน เป็นผู้แก้ปัญหาคนที่ตัดสินใจ นักค้นคว้า นักวิจัย โครงการจะตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงทางการศึกษา การออกแบบโครงการที่ดีจะกระตุ้นให้เกิดการค้นคว้าอย่างกระตือรือร้นและใช้ทักษะการคิดขั้นสูง [20] มีการวิจัยเกี่ยวกับสมองได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้ลักษณะนี้ศักยภาพในการรับรู้สิ่งใหม่ๆ ของนักเรียนจะถูกยกระดับขึ้นเมื่อได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแก้ปัญหาที่มีความหมายและเมื่อนักเรียนได้รับความช่วยเหลือให้เข้าใจว่าความรู้กับทักษะเหล่านั้นสัมพันธ์กันด้วยเหตุใดเมื่อไหร่และอย่างไร [12] การค้นคว้าจะเป็นการรวบรวมกิจกรรมหลากหลายที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของเราในเรื่องความอยากรู้อยากเห็นที่มีต่อสิ่งรอบตัว การค้นคว้าจะมีความหมายเจาะจงในประเด็นทางการศึกษา ครูที่ใช้กระบวนการค้นคว้าเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนจะกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถาม วางแผนดำเนินงานในการค้นคว้า การ

สังเกตและบอกสิ่งที่ค้นพบได้ กิจกรรมการค้นคว้าในห้องเรียน อาจเกิดไปตลอดการเรียนรู้ จากการเรียนรู้แบบเดิมที่มีครู ดำเนินการไปสู่การเรียนรู้ที่เปิดกว้างและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งอื่นๆ ได้ [15] การเรียนรู้โดยโครงการจะมี ประโยชน์หลากหลายทั้งต่อครูและนักเรียนในการที่จะช่วย สร้างองค์ความรู้จากการค้นคว้า มีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้นที่ รับรองว่าการเรียนรู้โดยโครงการจะทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม ลดการขาดเรียนเพิ่มทักษะในการเรียนรู้แบบร่วมมือและช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน [13] สำหรับนักเรียนแล้ว ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้โดยโครงการ มีดังนี้ เพิ่มอัตราการ เข้าเรียน เสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง และพัฒนา ทักษะคิดเชิงบวกต่อการเรียนรู้ [21] เมื่อเปรียบเทียบกับ การจัดการเรียนรู้แบบอื่นแล้ว ผลสัมฤทธิ์มีค่าเท่ากับหรือสูงกว่า หากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการทำโครงการ [11,19] เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาทักษะที่ซับซ้อน เช่น ทักษะการ คิดขั้นสูง การแก้ปัญหาการทำงานแบบร่วมมือและการสื่อสาร [19] ให้โอกาสที่เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนมีการปรับ ใช้กลวิธีเพื่อรองรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม [18] ประโยชน์ที่ได้สำหรับครูที่นอกจากจะเป็นการพัฒนาคุณภาพ ด้านวิชาชีพแล้ว ยังช่วยให้เกิดการ ทำงานแบบร่วมมือกับเพื่อน ครูด้วยกัน รวมทั้งโอกาสที่จะ ได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับ นักเรียนด้วย [21] นอกจากนี้ยังมีครูอีกมากที่รู้สึกยินดีที่ได้ ค้นพบรูปแบบวิธีสอนที่เหมาะสมกับความหลากหลายของ นักเรียนด้วยการเปิดโอกาสในการเรียนรู้ในชั้นเรียน ยังพบอีก ว่านักเรียนที่จะได้ประโยชน์จากวิธีเรียน โดยโครงการมักจะเป็น นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการแบบเดิมมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไม่ค่อยดีนัก [19]

หลักสูตรในระบบการจัดการเรียนการสอนและการ ศึกษาแบบดั้งเดิม จำกัดให้การจัดการเรียนการสอนแยกเป็นวิชา ต่างๆ เช่น วิชาเครื่องกล วิชาเซ็นเซอร์และทรานสดิวเซอร์ วิชา วงจรไฟฟ้า วิชาระบบควบคุม วิชาคณิตศาสตร์ วิชาไมโคร คอนโทรลเลอร์ เป็นต้น ทำให้การเรียนรู้แยกกันเป็นส่วนๆ [4] แต่เมื่อมีการนำกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎี Constructionism (วิธีการเรียนรู้แบบคิดเองสร้างเอง) มาใช้ จึง ก่อให้เกิดการประสมประสานระหว่างสุนทรียภาพ (Aesthetics)

กับเทคโนโลยี ซึ่งแต่เดิมเป็นไปได้และเป็นข้อจำกัดใน ระบบการศึกษาแบบเก่า สื่อและเครื่องมือต่างๆ ในแนวทาง ทฤษฎี Constructionism สามารถช่วยเชื่อมโยง ลด และปิด ช่องว่างนี้ได้ ซึ่งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล เทคโนโลยีมาผสมผสานกับแนวทางการเรียนรู้แบบ Constructionism นี้ จะนำไปสู่ “ก้าวกระโดด” ที่สำคัญในการ ปฏิรูปการศึกษาที่สามารถผลิตคนรุ่นใหม่ ให้เป็นประชากรโลก ที่สมบูรณ์เพียบพร้อมด้วยความรู้ คุณธรรม และความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมใน อนาคต [5]

เหตุผลและแนวคิดของทฤษฎี Constructionism เป็น ทฤษฎีที่ Seymour Papert ได้เริ่มพัฒนาขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 โดยมีรากฐานมาจากทฤษฎี Constructivism ของ Jean Piaget นักจิตวิทยาชาวสวิสเซอร์แลนด์ (1896-1980) ที่ให้ความสำคัญ ด้านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก Piaget เชื่อว่า เด็ก สามารถสร้างความรู้ขึ้นเองได้ โดยเด็กจะเป็นเสมือนนักทดลอง รุ่นเยาว์ที่สร้างและทดสอบทฤษฎีที่เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ อยู่ตลอดเวลา และเมื่อเด็กได้มีโอกาสได้สร้างความรู้ขึ้นด้วยตัวของตัวเอง ก็จะเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างลึกซึ้ง สามารถจัดระบบโครงสร้าง ความรู้ของตนเองและมีความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างดี [17] Papert ได้นำสิ่งที่ Piaget เรียนรู้เกี่ยวกับเด็กมาเป็นพื้นฐาน ในการคิดทบทวนเกี่ยวกับทฤษฎีทางการศึกษา โดยมีความเห็น ต่างไปจาก Piaget ที่อธิบายว่า เด็กไม่สามารถเรียนรู้เรื่องบาง เรื่องได้ในช่วงวัยหนึ่งๆ เนื่องจากบางเรื่องมีความซับซ้อนหรือ มีระบบแบบแผนที่ยากต่อการทำความเข้าใจ ควรต้องรอให้ถึง วัยที่เหมาะสมเสียก่อน ซึ่ง Papert เชื่อว่า สาเหตุที่แท้จริงที่ไม่ สามารถเรียนรู้ขึ้นนั้น เกิดจากการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ เพื่อช่วยให้สิ่งที่เรียนรู้ได้ยาก กลายเป็นเรื่องง่ายและเป็น รูปธรรมเพียงพอ โดยในสังคมทั่วไปอาจมีวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อยู่แล้ว แต่ไม่ได้รับการส่งเสริมให้นำมาใช้อย่างถูกต้องและ เกี่ยวข้องกับการศึกษามากพอ การมีวัสดุสำหรับสร้างความรู้ที่ หลากหลายอย่างเพียงพอนี้ จะช่วยให้เด็กมีโอกาสในการเลือก ใช้วัสดุเหล่านั้นเป็นสื่อสำหรับช่วยคิด (Object-to-Think-with) ซึ่งเด็กแต่ละคนควรมีสื่อของตนเอง และสามารถทดลองใช้ ตามวิธีการของตนเองได้ และ Papert ยังเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งที่

เด็ก ๆ สามารถขึ้นได้อย่างกระตือรือร้น ดังนั้นการศึกษาที่ดี คือ การให้โอกาสเด็กได้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อจุดประกายในกระบวนการสร้างความรู้ ดังที่ Papert กล่าวไว้ว่า “การเรียนรู้ที่ดีกว่า ไม่ได้มาจากการค้นพบวิธีการ “สอน” ที่ดีกว่าของครู หากแต่เป็นการให้โอกาส “ในการสร้าง” ที่ดีกว่าแก่ผู้เรียน” โดยเขาได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการเรียนรู้ 3 ประการคือ การเรียนรู้จากการแก้ปัญหาโดยการสำรวจและทดลองด้วยตนเอง การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับสิ่งที่รู้มาก่อนแล้ว และการนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปใช้เพื่อนำสร้างสิ่งใหม่ๆ [17] แนวคิด Constructionism และวิธีการที่ใช้ เช่น โปรแกรม Microworlds และ Robot Design มีพลังมากเป็นพิเศษที่จะทำให้อาจารย์และเด็กต่างเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของการเรียนรู้และค้นพบสิ่งที่ตนไม่เคยรู้ด้วยตนเอง โดยแก้ไขปัญหาคืออุปสรรค ด้วยตนเอง [3] ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การจัดการระบบการเรียนการสอนแบบสรรคนิยมของสถาบันอุดมศึกษาไทย หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2545 พบว่า มีอาจารย์ผู้สอนที่จัดการเรียนการสอนแบบสรรคนิยมในสถาบันอุดมศึกษา 16 แห่ง อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นผู้ยอมรับการเปลี่ยนแปลง นักศึกษามีลักษณะชอบทำงานเป็นกลุ่ม ผู้บริหารส่วนใหญ่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ มีการบริหารจัดการและหลักสูตรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสรรคนิยม วิธีการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน รวมทั้งมีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งสนับสนุนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ส่วนในต่างประเทศมีการนำทฤษฎีสรรคนิยมไปใช้อย่างกว้างขวาง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในระบบการศึกษาโดยการใช้เทคโนโลยี สำหรับกลยุทธ์การจัดการระบบการเรียนการสอนแบบสรรคนิยม ได้แก่ การพัฒนาอาจารย์ให้เข้าใจและปฏิบัติตามแนวทฤษฎีสรรคนิยม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอนจากผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก พัฒนา นักศึกษาให้รู้วิธีการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง ส่งเสริมนักศึกษาให้เรียนรู้จากแหล่งวิทยาการต่างๆ พัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความกระตือรือร้น มีวินัย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักศึกษาจากผู้คอยรับความรู้มาเป็น

ผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบสรรคนิยม การสร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกระดับในการจัดการเรียนการสอนแบบสรรคนิยม และจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้แบบสรรคนิยมโดยเป็นครูของครู พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่เน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ การสนับสนุนให้ใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ สื่อ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ของนักศึกษา ลดเวลาเรียนในห้องเรียนให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกมากขึ้น จัดให้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน ปรับระบบการประเมินให้เหมาะสม และพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่วนผลการทดลองใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนแบบสรรคนิยม นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สรุปผลและแก้ปัญหา มีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การยอมรับซึ่งกันและกัน และพฤติกรรมสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสรรคนิยม ในภาพรวมนักศึกษาเห็นว่า ด้านการจัดสภาพการเรียนการสอน ด้านวิธีการเรียนการสอน และด้านบทบาทของอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมาก [6]

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งในช่วงแรกๆ ของการพัฒนาเครื่องใช้ต่างๆ มีขนาดใหญ่ การทำงานได้น้อยฟังก์ชัน แต่ปัจจุบันเครื่องใช้ต่างๆ มีขนาดที่เล็กลง มีฟังก์ชันการใช้งานที่มากขึ้น อายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้น ประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้น อำนวยความสะดวกสบายให้แก่พลมนุษย์อย่างเห็นได้ชัด เช่น เครื่องซักผ้าระบบดิจิทัล เครื่องปรับอากาศ โทรศัพทมือถือ เป็นต้น โดยเฉพาะโทรศัพทมือถือ ที่รวมเอา กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายวิดีโอ ส่งทั้งภาพและเสียง และสามารถสื่อสารได้รอบโลก โดยส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งในการพัฒนาเทคโนโลยีนี้คือ ระบบสมองกลฝังตัว (Embedded System) ซึ่งเป็นระบบที่ช่วยให้ประสิทธิภาพของเครื่องใช้ต่างๆ ทำงานได้

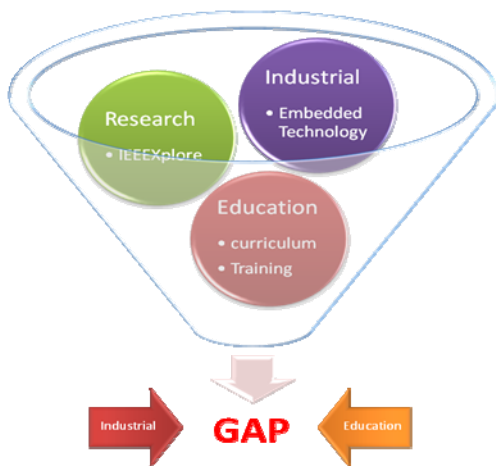
ตามที่ผู้ออกแบบกำหนดระบบสมองกลฝังตัวคือ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในงานควบคุมรวมถึงการแสดงผลการทำงานต่างๆ โดยระบบเหล่านี้ถูกใช้เป็นส่วนหนึ่งของระบบและอุปกรณ์ควบคุม เครื่องมือ เครื่องจักรต่างๆ การใช้คำว่า “ระบบสมองกลแบบฝังตัว” หรือระบบคอมพิวเตอร์ฝังตัว เนื่องจากระบบเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของระบบใหญ่ ในหลายกรณีที่ผู้ใช้ทั่วไปอาจไม่ทราบว่าอุปกรณ์ควบคุมเครื่องมือเครื่องจักร รวมไปถึงในระบบใดที่ใช้งานเป็นประจำเหล่านั้น เป็นระบบฝังตัว ในบางครั้งแม้แต่ผู้ที่มีความรู้ทางด้านเทคนิคก็ไม่สามารถระบุได้ชัดว่ามีระบบฝังตัวอยู่ระบบสมองกลฝังตัว แม้ว่าไม่ใช่เครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ก็มีระบบคอมพิวเตอร์อยู่ภายใน อาจจะเป็น ไมโครโปรเซสเซอร์ หรือ ไมโครคอนโทรลเลอร์เป็นชิปเพียงตัวเดียวหรือหลายตัวรวมกันเป็นระบบ หรืออาจจะมีคอมพิวเตอร์ทั้งระบบที่ซับซ้อนก็ได้ โดยมีหลักการทำงานคือ มีสัญญาณเข้า (Input) จากอุปกรณ์ภายนอกซึ่งได้แก่อุปกรณ์เซนเซอร์ (Sensors) ต่างๆ มีการประมวลผลที่ Micro Control Unit และมีสัญญาณผลลัพธ์ออก (Output) ของระบบไปควบคุมบังคับสวิตช์เครื่องควบคุมต่างๆ เช่น สวิตช์เครื่องจักร หรือวาล์วควบคุมทิศทางไหลของท่อต่างๆ นอกจากนี้แบบและรุ่นของระบบแบบฝังตัวก็มีมากมาย ทั้งระบบที่เป็นแบบง่ายๆ การทำงานไม่ซับซ้อน แบบไมโครโปรเซสเซอร์เดี่ยว เป็นระบบซึ่งใช้อยู่ในอุปกรณ์ขนาดเล็ก เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า วงจรไฟฟ้าต่างๆ เครื่องตรวจจับต่างๆ แบบไมโครโปรเซสเซอร์หลายตัวรวมกันในวงจร เป็นระบบซึ่งใช้อยู่ในอุปกรณ์ควบคุมที่ซับซ้อน อุปกรณ์ควบคุมการไหลของแก๊ส ของเหลว กระแสไฟฟ้า อุปกรณ์ขยายสัญญาณต่างๆ อุปกรณ์เปิดวาล์ว เครื่องควบคุมเครื่องจักรในโรงงาน ซึ่งมีทั้งไม่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเวลาและทำหน้าที่เกี่ยวกับเวลา [8] คณะวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย Alabama (UA) ให้บรรจุเทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัวเป็นหลักสูตรในโปรแกรมวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์โดยให้เหตุผลสำคัญว่าระบบสมองกลฝังตัวเป็นที่นิยมในตลาดดิจิทัล เป็นกุญแจสำคัญของเทคโนโลยีการเคลื่อนไหวด้วยตัวเองของเครื่องจักรในภาคอุตสาหกรรม มีขนาดเล็ก เป็นเครื่องจักรที่ใช้แทนคนงานในอุตสาหกรรม ใช้ในระบบอุตสาหกรรมสื่อสารและ

สื่อสารทางไกล และมหาวิทยาลัย Alabama มีความสนใจและต้องการปรับปรุงหลักสูตรระบบสมองกลฝังตัวให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีท้องถิ่น [16] รายงานสารสนเทศเชิงวิเคราะห์ เทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัว ฉบับที่ 4/2552 31 มกราคม 2552 ศูนย์บริการความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี STKS สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ เรียบเรียงโดย รังสิมา เพ็ชรเมื่อดใหญ่ ทำการรวบรวมเอกสารสิทธิบัตรและเอกสารผลงานวิจัยตีพิมพ์เรื่อง เทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัว จากแหล่งความรู้วิชาการแบบบริการออนไลน์ที่สำคัญรวม 5 แหล่งคือ Delphion Patent, Espacenet EP Patent, IEEEExplore, ISI:Web of Science และ Elsevier Scopus และทำการวิเคราะห์เพื่อสรุปภาพรวม ผลการสืบค้น วิเคราะห์ มีความแตกต่างกันบ้างเนื่องจาก ฐานข้อมูลแต่ละแหล่งมีดัชนีแตกต่างกัน สรุปเอกสารสิทธิบัตรพบว่าบริษัทผู้นำ การขอขึ้นจด/ได้รับสิทธิบัตร ได้แก่ IBM, Samsung, Microsoft, Cannon, LG Electronic เป็นต้น มีจำนวนสิทธิบัตรที่ขึ้นขอและได้รับการอนุมัติเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี 2000 (20 เรื่อง) - ปี 2008 (100 เรื่อง) จัดอยู่ในหมวดหมู่ IPC Class G06F (156 เรื่อง) ส่วนเอกสารวิจัยตีพิมพ์จาก 3 แหล่ง ผลการวิเคราะห์ ใกล้เคียงกัน มีจำนวนบทความวิจัยเพิ่มขึ้นทุกปี แสดงบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิงสูงสุด ตีพิมพ์ในวารสาร Nature ปี 2004 พบเป็นบทความวิจัยในหมวดหมู่ (ตามระบบของ ISI) เรื่อง Instrument และ Instrumentation สูงสุด โดยมีประเทศผู้นำการวิจัยคือ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี ฝรั่งเศส อิตาลีและสเปน ระบบสมองกลฝังตัวคือระบบที่ทำงานร่วมกันระหว่างซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ ใช้ในระบบควบคุม ถือว่าเป็นเทคโนโลยีที่ได้รับความสนใจในปัจจุบันมากจากภาคอุตสาหกรรม เพื่อนำมาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมากขึ้น ประเทศไทยให้ความสนใจมีการจัดตั้งสมาคมสมองกลฝังตัวไทย และมีการจัดประชุมสัมมนาเรื่องนี้มาตั้งแต่ปี 2547 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้ทำการศึกษาวิจัย Embedded Technology มีผลงานต่อเนื่อง ยกตัวอย่างเช่น เครื่องวัดความเป็นกรด - ด่าง ของน้ำ อุปกรณ์ตรวจวัดคุณภาพน้ำ การพัฒนาระบบเครือข่ายเซ็นเซอร์ อุปกรณ์การเข้าออก

สำนักงาน รดสื่อสารฉุกเฉินเพื่อสังคมไทย และให้ความสำคัญ ดำเนินการ บริหารจัดการเป็นโปรแกรมวิจัยกลยุทธ์ ในช่วง ปีงบประมาณ 2552-2554 ชื่อว่าโปรแกรมระบบสมองกลฝังตัว โดยมีแผนงานดำเนินการประมาณ 25 โครงการ ด้วยนโยบาย ของรัฐบาลที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิต รถยนต์ อีกทั้งต้องการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและ อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการส่งออก สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ร่วมกับสมาคมสมองกลฝังตัวไทย JETRO และ AOTS ริเริ่มโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านระบบสมองกล ฝังตัว(Embedded Systems Training for Thai Engineer : ESTATE) เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างเร่งด่วนของ บุคลากรด้าน Embedded System Technology ในประเทศไทย ให้แข่งขันกับเวทีโลก โดยมีแนวคิดที่จะพัฒนาและยกระดับ นักออกแบบทางด้านสมองกลฝังตัว ให้มีความทัดเทียมกับ ประเทศอื่นในเวทีโลก ตลอดจนการสร้างเครือข่ายนักพัฒนา ให้มีการเชื่อมโยงและต่อยอดเทคโนโลยี เพื่อนำไปสู่การสร้าง นวัตกรรม และช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย

2. การศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านระบบสมองกลฝังตัว

การศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาด้านระบบสมองกล ฝังตัว ได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 3 ด้าน คือ ด้าน อุตสาหกรรม ด้านการวิจัย ด้านการศึกษา

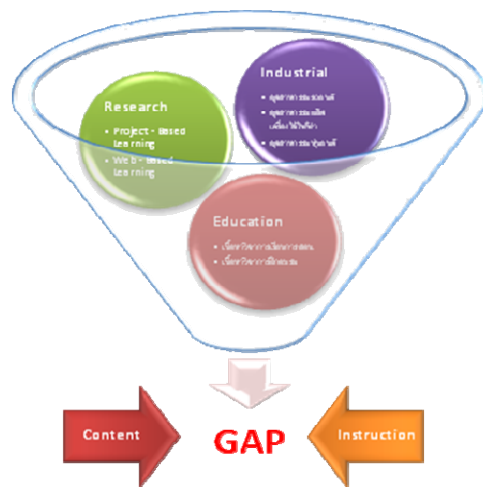

ภาพที่ 1: การวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมและด้านการศึกษา

ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมสืบค้นจากการใช้งาน เทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัว ด้านการวิจัยสืบค้นจากฐาน ข้อมูลออนไลน์ IEEEXplore ด้านการศึกษาสืบค้นจากหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องระบบ สมองกลฝังตัว เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาช่องว่างระหว่างด้าน อุตสาหกรรมและด้านการศึกษาและนำเสนอการจัดการศึกษาด้าน ระบบสมองกลฝังตัว

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ด้านการวิจัย ด้าน การศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม เรื่องการนำ เทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัว ไปใช้งานด้านอุตสาหกรรม ด้านการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนการสอนรูปแบบการเรียน การสอน ด้านการศึกษา เรื่องเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอนและจัด อบรม

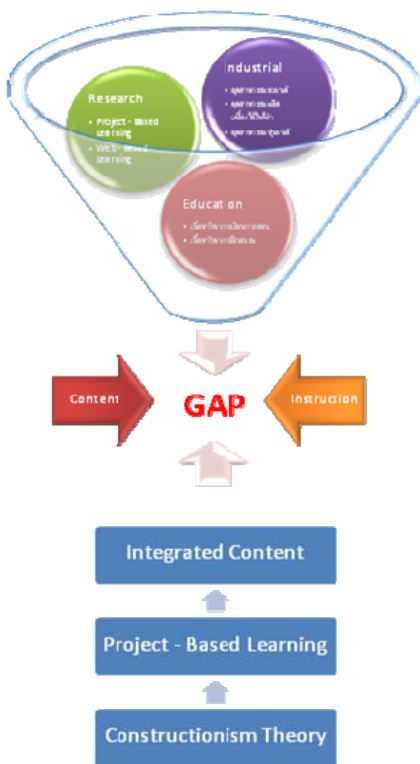
ภาพที่ 2: การวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ด้านวิจัย และด้าน การศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้าน อุตสาหกรรมการนำเทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัวไปใช้งาน มากที่สุด 3 ด้านหลักๆ คือ อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรม การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ด้านการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนมากที่สุด 2 วิธีคือ การจัดการ เรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานและการจัดการเรียนการ

สอนโดยใช้เว็บเป็นฐาน ส่วนด้านการศึกษานี้อาวิชาที่ใช้ในการเรียนการสอนและฝึกอบรม คือ Microprocessor - Based System, Microcontroller, Hardware - Software codesign, Specification language VHDL Verilog SystemC, Real - Time System, Control Theory, Interface, ADC/DAC, Sensor, Time - Based Measurement, Output control Methods, Actuators, Electromagnetic Interfaces, High Precision Application, Standard Interfaces, Analog Toolboxes.

4. การนำเสนอการจัดการเรียนการสอน ระบบสมองกลฝังตัว

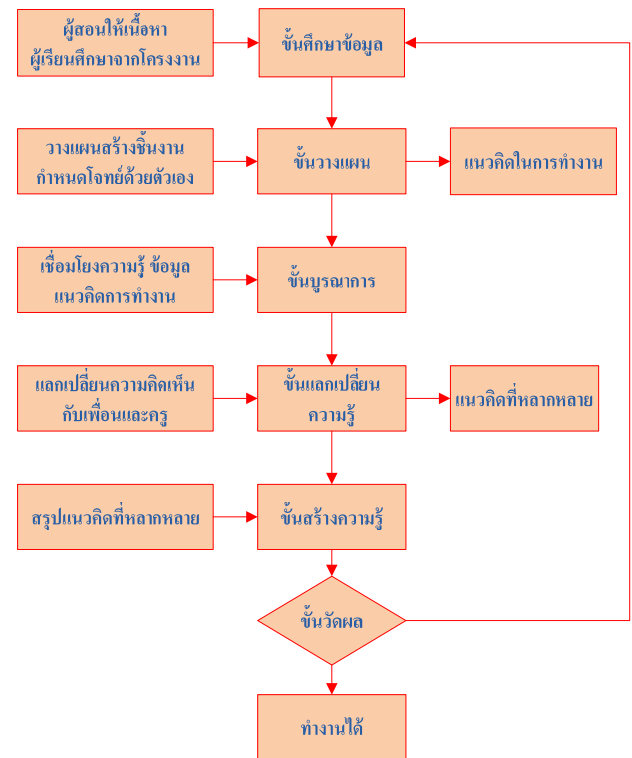
จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระบบสมองกลฝังตัวระหว่างด้านอุตสาหกรรมและด้านการศึกษาโดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลดังภาพที่ 2 จะเห็นว่าเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม จำเป็นต้องปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม และการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ที่ก้าวสู่ภาคอุตสาหกรรม

ภาพที่ 3: การเสนอการจัดการเรียนการสอน ระบบสมองกลฝังตัว

การเสนอการจัดการเรียนการสอน ระบบสมองกลฝังตัว ยึดทฤษฎี หลักการ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยเห็นความสำคัญของสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนการสอนด้านวิศวกรรมที่มีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตร เนื้อหา ให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรมเพื่อนำผู้เรียนไปสู่ความเป็นวิศวกรรมมืออาชีพ อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปเพื่อให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ เพื่อความมุ่งหมายให้เรียนรู้ด้วยความเข้าใจ [10] ดังนั้นการจัดการศึกษา ระบบสมองกลฝังตัวควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับภาคอุตสาหกรรม

โดยจัดการเรียนการสอนใช้โครงงานเป็นฐาน ตามแนวทฤษฎี Constructionism

ภาพที่ 4: รูปแบบการสอนระบบสมองกลฝังตัวตามแนวทฤษฎี Constructionism

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ ขั้นศึกษาข้อมูล ซึ่งครูเป็นผู้ให้เนื้อหาและผู้เรียนศึกษาข้อมูลจากบอร์ดทดลอง ขั้นวางแผน ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้วางแผนสร้างชิ้นงานและกำหนดโจทย์ด้วยตนเอง ในขั้นตอนนี้

ผู้เรียนจะได้แนวคิดในการทำงาน ขึ้นบูรณาการ ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ ข้อมูลที่ได้ศึกษาข้างต้นและแนวคิดในการทำงานขึ้นแลกเปลี่ยนความรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนและครู ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้แนวทางการทำงานที่หลากหลายมากขึ้น ขึ้นสร้างความรู้ ผู้เรียนสรุปแนวคิดในการทำงานที่หลากหลายด้วยตนเอง ขึ้นวัดผล ผู้เรียนนำแนวคิดไปทดลองใช้กับบอร์ดทดลอง ถ้าใช้งานได้ดีนำไปสร้างเป็นชิ้นงาน ถ้าใช้งานไม่ได้ก็ปรับปรุงแก้ไขโดยศึกษาข้อมูลข้างต้นใหม่

5. สรุป

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนระบบสมองกลฝังตัวที่นำเสนอ เป็นกระบวนการทำงานที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดและการแก้ปัญหาได้ด้วยตัวเองอย่างยั่งยืน (Life-Long Learning) อย่างไรก็ตาม เป็นที่แน่นอนแล้วว่า เทคโนโลยีภาคอุตสาหกรรมจะนำหน้าเทคโนโลยีที่ใช้ในการศึกษาอยู่เสมอ ดังนั้น สิ่งที่ทำเป็นอย่างยิ่งคือผู้สอนต้องปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอและที่สำคัญไปกว่าคือ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎี Constructionism จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองก้าวทันสู่การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเองที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กระทรวงศึกษาธิการ, 2542.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ. การปฏิรูปการศึกษา: วาระแห่งชาติ 2549. เอกสารชุดปฏิรูปการศึกษาวาระแห่งชาติ.
- [3] ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ทรรศนะ Constructionism คืออะไร. วารสารราชบัณฑิตยสถาน ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 ต.ค. 2541-ม.ค. 2542. อรุณการพิมพ์.
- [4] ประพนธ์ จันทวิเทศ. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. สำนักพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา (สสอ.).
- [5] ลุชิน เพ็ชรภักย์. การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาในประเทศไทย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544.
- [6] ฤทธิไกร ดุจวรรณนะ. การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนแบบสรรคินิยมของสถาบันอุดมศึกษาไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- [7] รังสิมา เพ็ชรเม็ดใหญ่. รายงานสารสนเทศเชิงวิเคราะห์เทคโนโลยีระบบสมองกลฝังตัว. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2552.
- [8] สมบูรณ์ เนียมกล้า. พื้นฐานการออกแบบระบบสมองกลฝังตัว. กรุงเทพมหานคร. สำนักพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา, 2550.
- [9] สิริพัทธ์ เจริญโรจน์. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร. บิ๊ก บอยท์, 2542.
- [10] อาคม ลักษณะสกุล, พูลศักดิ์ โกษิยาภาณ และมงคล หวังสถิตย์วงศ์. การพัฒนารูปแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับวิศวกรรมศึกษา: การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเรื่องตัวควบคุมแบบอโตจูนตามแนวความรู้แบบสร้างสรรค์ความรู้นิยม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2553.
- [11] Boaler, J. (1999, March 31). Mathematics for the moment, or the millennium. Education Week.
- [12] Bransford, J., Brown, A., & Cocking, R. (2000). How people learn : Brain, mind, experience, and school. Washington, DC : National Academy Press.
- [13] George Lucas Educational Foundation. (2001, November 1). Project-based learning research. Edutopia.
- [14] Intel® Teach to the Future. (2003). Project-based classroom : Bridging the gap between education and technology. Training materials for regional and master trainers.
- [15] Jarrett, D. (1997). Inquiry strategies for science and mathematics learning. Portland, OR : Northwest Regional Education Laboratory.

- [16] Kenneth, G., David Jeff Jackson., & William, A. An Embedded System Curriculum Based on the IEEE/ACM Model Curriculum. IEEE Transaction on Education, Vol. 51, No. 2 , MAY 2008.
- [17] Papert, S. Mindstorms: Children, Computers, and Powerful Ideas, Basic Books, Harper Collins Publishers, Inc., New York, 2nd ed., 1993.
- [18] Railsback, J (2002). Project- based instruction : Creating excitement for learning. Portland,OR : Northwest Regional Education Laboratory.
- [19] SRI International. (2000, January). Silicon valley challenge 2000 : Year 4 Report. San Jose, CA : Joint Venture, Silicon Valley Network.
- [20] Thomas, J.W. (1998). Project-based learning : Overview. Novato, CA : Buck Institute for Education.
- [21] Thomas, J.W. (2000). A review of research on project-based learning. San Rafael, CA : Autodesk.